

Akadályok az előrehaladásban

Esélyegyenlőséget a fogyasztó- védelemben!

**Kiadja a Társadalmi Unió Civil Szervezetek Országos Tömörülése
az Európai Unió támogatásával,
az Európai Szociális Alap társfinanszírozásában.**

Fogyasztóvédelmi Klubok, egyben ingyenes tanácsadó irodák az Ön számára is:

TU-MUOSZ Újságírói

Fogyasztóvédelmi Klub

Iroda és klubvezető:

Dr. Mérő Éva

Tel: (+36 30) 647-9030

E-mail: humanprogram@

t-online.hu

Iroda és klub: H-1116 Budapest, Fehérvári út 108-112. fsz. 2.

Tanácsadás: pénteken 9-12 óráig az érdeklődő újságírók számára.

A hónap utolsó péntekén 11-13 óráig szakmai műhelymunka.

Budapest

Iroda és klubvezető:

Medveggy Magdolna

Tel: (+36 30) 466-1715

Iroda: H-1112 Budapest, Cirmos u. 8.

Tanácsadás: kedden és csütörtökön 17-19 óráig

Klub: H-1119 Budapest,

Etele út. 38/a fsz.4.

Klubnap: Páratlan héten, szerdán 17 órától

Debrecen

Iroda és klubvezető:

Dr. Szikora Veronika

Tel: (+36 52) 438-033

E-mail: klub.debrecen@
index.hu

Iroda és klub:
H-4028 Debrecen,

Kassai út 26.

hétfő vagy kedden megbeszélés alapján

Jászberény

Iroda és klubvezető:

Lipták Zoltán

Tel: (+36 30) 631-0542

E-mail: zoltan.liptak@pr.hu

Iroda és klub:

H-5100 Jászberény,
Ifjúság út 24.

Tanácsadás: hétfőn és szerdán 9-11 óráig. Klubnap: szerdán 18 -20

Nyíregyháza

Iroda és klubvezető:

Pál Istvánné

Tel: (+36 20) 824-4052

E-mail:

zsu0909@freemail.hu

Iroda és klub:

H-4400 Nyíregyháza,
Rezeda u. 79/a.

Tanácsadás: hétfőtől-péntekig 10-14 óráig, de időpont egyeztetéssel szükség szerint. Klubnap: minden kedden 17-19 óráig

Pécs-Baranya

Iroda és klubvezető:

Kiss Varga István

Tel: (+36 72) 238-888

Tel: (+36 20) 923-8888

Tel: (+36 20) 933-8888

E-mail:

origo@origo-haz.hu

Iroda és klub: H-7629 Pécs,
Komlói út 94-98. (Origo-Ház)

Tanácsadás és klubnap:
hétfőtől-péntekig 8-17 óráig

Zalaegerszeg

Iroda és klubvezető:

Fekécs Imre

Tel: (+36 30) 227-9250

E-mail:

gocsejklub@gmail.com

gocsejklub@citromail.hu
Iroda és klub: H-8900 Zalaegerszeg, Kert u. 8.

Tanácsadás: hétfőn és pénteken 16-19 óráig. Klubnap: hétfőtől péntekig 9-12 óráig

Csabrendek - Sümeg

Iroda és klubvezető:

Tanai Tamásné

Tel: (+36 30) 927-3724

E-mail:

tanai.65@t-online.hu

Iroda és klub:

H-8474 Csabrendek,

Rákóczi út 14/a

Tanácsadás: a hét minden napján. Klubnap: minden második csütörtökön 17 órától.

Budakeszi

Iroda és klubvezető:

Fekete Csaba

Tel: (+36 23) 457-026

Fax: (+36 23) 450-798

E-mail:

zsuzsa@eare-budakeszi.hu

Iroda és klub: H-2092

Budakeszi, Fő u. 258.

Tanácsadás: hétfőn, szerdán, pénteken: 14-18 óráig, kedden és csütörtökön 9-14 óráig. Klubnap: ugyanott, ugyanakkor.

Tisztelt Olvasó, Tisztelt Fogyasztótársunk!

Ez a füzet az egészségileg hátrányos helyzetű emberekről, több tízezer honfitársunkról szól. Arról, hogy a mindennapi élet szükségleteinek beszerzésében, elkerülhetetlen ügyeik intézésében mennyivel esélytelenebbek másoknál. Mi, a testileg épebbek többnyire nem is értjük meg, nem érezzük át vak, alig-látó, mozgásában súlyosan korlátozott, süket vagy nagyon rosszul halló embertársaink kínlásait az üzletekben, a közlekedésben, sajnos, nem egyszer az egészségügyi ellátás során is.

Ez a füzet nekik is készült, de elsősorban értük, róluk szól az egészségeseeknek, a fizikailag épeknek. Néhány esettel kívánjuk bemutatni, - érzékeltetni is - a fogyasztókként és emberként átélt keserű tapasztalataikat, nem egyszer átélni kényszerült megaláztatásukat. S hadd mutassunk rá: nem kellene, nem kell, hogy így legyen, így maradjon.

Füzetünkben, éppen a kedvező változást segítő felsorolunk néhányat a hátrányos helyzetű emberek esélyegyenlőségéért hozott törvényhelyekből, országgyűlési határozatból. Hiszünk abban, reménykedünk, hogy ha kicsit is, de hozzájárulhatunk a jobb megértéshez, az emberséges együttéléshez mindannyiunk között.

* * *

Látássérültek, mint fogyasztók

“Ha csak a szemedre támaszkodsz, elgyengül a többi érzéked.

(Frank Herbert)”

Gondoljunk csak bele, mi lenne, ha egyszer csak úgy kellene vásárolnunk vagy orvoshoz mennünk, hivatalos ügyeket intéznünk, hogy e közben csak a hallásunkra és a tapintásunkra támaszkodhatunk. A vak emberek számára sajnos, nincs más választás, csak így tudnak tájékozódni, s éppen ezért fogyasztóként is kiszolgáltatottabbak, mint más fogyatékossgal élő embertársaik.

Magyarországon mintegy ötvenezer látássérült ember él. Számukra eljutni egy élelmiszerboltba, egy szolgáltatóhoz, gyakran igazi próbatételt jelent. Az intézményeknek ugyanis csak egy része akadálymentesített. Akad ugyan intézmény, ahol személyi segítő is kapnak, de előfordul, hogy teljesen magukra hagyják őket.

A *Budapesten élő, vak Bartha Zsuzsanna* például az OTP hívószám rendszerét nem tartja jónak. A készülék hangjelzést ad ugyan, de csak villogtatja az ügyfélszámot, így a vak ember azt nem tudja érzékelni. Ugyanakkor a ferencvárosi egészségügyi központban például a hívószám kijelzés helyett kijön a rendelőből az asszisztens és név szerint szólítja a látássérült pácienszt. A rendelőben aztán megmondják neki, milyen irányból feküdjön fel a vizsgálóasztalra vagy üljön le a székre. Jó, ha ilyenkor nem az ülőkére, hanem a szék támlájára teszik a látássérült ember kezét, akkor biztosan megtalálja a helyet.

Fontos tudni, miként segíthetünk egy vak embernek. Ha el akarjuk vezetni őt valahová, az a legjobb megoldás, ha ő karolhat belénk, mert akkor fel tudja venni a lépéseink ütemét. Zsuzsa még szerencsés, mert *gyengénlátó férje, Fehér István* jár náluk vásárolni a környékbeli üzletekbe. A férfi számára csak az okoz problémát, hogy az apróbetűs feliratokat nem látja a termékeken, például nem tudja megállapítani a termék szavatossági idejét, s az összetételét. Felesége, ha ruhaneműt vásárol magának, szereti alaposan megtapogatni azt, mert akkor érezhető az anyaga, a formája. Tapasztalták azt is, hogy több fővárosi étteremben van már Braille-írású étlap. De ahol nincs, ott a pincér készségesen felolvassa a kínálatot. A házaspár nem jár plázákba, mert ezeket az óriási bevásárlóközpontokat személytelennek tartják és tartanak attól, hogy azokban esetleg becsapják a látássérült embert. A kis üzleteket kedvelik, mert oda ismerősként térhetnek vissza.

Aki, mint Zsuzsa is, rendszeresen gyógyszert szed, látássérültként az interneten, a vakbarát gyógyszerivonalon tud tájékozódni. Érhetetlen azonban, hogy bár cukorbetegként felírathat a háziorvosánál kéthavi inzulin, de az ehhez szükséges tesztcsíkért havonta vissza kell mennie. Ugyanígy megmagyarázhatatlan, hogy a rendszeresen látogatott gyógyszerárban minden vásárláskor be kell mutatni a közgyógyászati igazolványt. Ez a bürokratikus eljárás egy látássérült ember számára különösen bosszantó, mert kénytelen mindig magával vinni a papírokat, amiket aztán meg is kell különböztetnie!

Az ajkai, alig-látó Horváth Árpádné a távolsági autóbuszokon szerzett jó

és rossz tapasztalatait említi elsősorban. Egyszer, amikor egy kirándulás-kor autóbuszukat baleset érte, az ottani Volán alkalmazottak alig akartak segíteni nekik. Nem hitték el, hogy a vak és gyengélátó emberek nem tudnak egyedül elsétálni a következő buszmegállóig. Más alkalommal viszont kiszállt a sofőr és átkíserte az úton a látássérültet. Megegett az is, hogy a nagyon korlátozott látással rendelkező asszony a menetjegy megvételekor a sofőrnek átadott pénzből jóval kevesebbet kapott vissza, mint amennyi járt volna neki. A papírpénzek amúgy is nagyon nehezen különböztethetők meg a látássérültek számára. A legtöbbjük a pénztárcájában különböző helyekre teszi a bankjegyeket, csak így emlékszik rájuk. Az új, fém 200 forintnál már más a helyzet, mert ez az érme tapintással nagyon jól felismerhető. Persze, ehhez a kibocsátó, a Magyar Nemzeti Bank előzetesen kikérte a Magyar Vakok és Gyengélátók Országos Szövetségének a véleményét.

Vegyes fogyasztói tapasztalatokat szereznek a vakvezető kutyával közlekedők is. *Bárány Tamásné, Halimbán élő vak asszony* ma már a legtöbb helyre, így az élelmiszerboltokba is bemehet négy lábú segítő társával, de ez nem volt mindig így. Emlékszünk még annak a pápai vak férfinak az esetére, akiről az országos lapok is megírták, az egyik helyi hipermarketbe nem engedték be a vakvezető kutyájával. Hiába hivatkozott ő a jogaira, nem ért el eredményt. Végül az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz kellett fordulnia. Ma már erre nem lenne szükség, hiszen a jogszabályváltozásnak köszönhetően a vakvezető kutyáját beviheti majd a közintézményekbe, s még a strandokra is.

A *Nyíregyházán élő, alig-látó Jakab Sándorné* büszkén újságolta, hogy a városukban már húsz helyen van beszélő és hangjelzést adó jelzőlámpa. De lesz majd olyan is, amely nem szól egész nap, csak akkor ad hangot, ha a látássérült ember odaér az útkereszteződéshez és működésbe hozza. A nyomógombos jeladó segítségével a vak és gyengélátó ember bekapcsolhatja a csomópontban elhelyezett jelzőlámpát, ami aztán pontosan útba igazítja.

De ez még a jövő. Most az is fontos, hogy az autóbuszokon nagyobb méretben tüntessék fel a járatszámot, hogy a busz- és villamosvezetők bemondják a megállókat vagy, hogy a lépcsők kezdetét és végét jól látható módon jelöljék. Mert ezek jóformán nem kerülnek pénzbe, mégis jelentősen megkönnyítik a látássérültek életét. Akik ugyanolyan fogyasztói réteget jelentenek a társadalomban, mint bárki más. Csak egy kicsit jobban kell figyelni rájuk.

Garamvölgyi Annamária

Mozgáskorlátozott emberek fogyasztói helyzete

Az Egyesült Nemzetek Szervezete 2007. december 13-án egyezményt fogadott el a fogyatékossgal élők jogairól. Ennek egyik fontos alapvetése az, hogy ezeket az embertársainkat az úgynevezett épekhez hasonló árukhoz történő azonos hozzájárulás és legjobb színvonalú szolgáltatás illeti meg.

Beszéljünk először az élet talán legnagyobb kincséről, az egészségről, és szögezzük le rögtön: a hiedelmek ellenére, a fogyatékossgal élő nem beteg, a kérdés tehát nem mediális, sokkal inkább emberi, jogi, mi több, társadalmi kérdés.

Elsődlegesen a nőgyógyászati szűrések nehézségei esnek latba, hiszen főleg a kerekesek székben élő hölgyek nem képesek beállni a vizsgálati be rendezések elé, miközben a megcélzott korosztályok 10 százaléka fogyatékossgal él. Az egészségügyi személyzetnek minimális az ebbéli felkészültsége, és a szolidaritása, nem ritkán elbizonytalanodnak, ami különböző, negatív viselkedési formákban nyilvánul meg, amihez a kapacitások szűkössége is hozzájárul; egy kerekesek székkel több időt szükséges eltölteni, mivel – a körülmények miatt – nem, illetve csak részben tudnak önállóak lenni. Másrészt az intézmények zömében gyakran nincs állítható, “átvilágító” asztal, de mozgatható vécé sem. Elsődlegesen az értelmi fogyatékossgal élő nőket lebeszéljük az anyaságról, ez akár depresszióhoz vezethet, ami újabb kezeléseket igényel, ám a megaláztatások sora szinte végtelen.

Az egyik mozgássérült hölgytől tudjuk: csak nézték, amikor terhesként a vizsgáló asztalra egyedül nem tudott felfeküdni, de a tanácsadásra is emeleteket kellett megmásznia. Megszégyenítése a kórházban folytatódott, hiszen, a “pocak” miatt, a cipőjét sem tudta kifűzni, az ágyba pedig egy éppen arra járó takarítónő segítségével feküdt le. Hallotta az orvosok megjegyzését: “miért akar egy ilyen nő szülni?” Ezt még a mai napig sem tudja önmagában feldolgozni, akkor ugyanis már volt egy egészséges, 10 éves lánya, sőt minden háztartási munkát el tudott végezni. A császármetszés után egy nappal fel kellett kelnie, nem tudott tisztálkodni, nem adtak neki inni. Miközben óriási nehézségek árán szoptatni ment, mert a baba

kis súlyú volt és a koraszülött osztályra került, közölték vele, hogy nem mehet be, mert beviszi a fertőzést, de a folyóson is rászóltak: “ez nem sétatér, itt ne flangáljon...” Ezt ugyan szóvá tette, de arra kellett rádöbbenie, hogy a tudatosan megnyilatkozó fogyatékossgal élöket az egészségügyben nem szeretik.

Igen, az egészségügyi ellátás ilyen szempontból felkészületlen, de a legkifogásolhatóbb mégiscsak a bánásmód, ami korántsem pénzkérdés. Tisztelet a kivételnek, egyesek állapotát az orvosok a beteg “felett”, legfeljebb a kísérelvel tárgyalják meg. Segítő nincs, a zuhanyozóban áll a víz, ami egy mozgáskorlátozott számára úgyszólván életveszélyes. Sokan évek óta még tüdőszűrésen sem jártak; értesítésükön az a megjegyzés olvasható: “járóképtelen”. A települések jegyzőinek jó része ugyanis úgy véli, a dolog ezzel el van intézve. Ebben a szférában, az utóbbi években valóban sok mindent elrontottak, mivel nincs szakmai és pályaalkalmassági követelmény. A munkanélküliek ápolónővé történő átképzése például gyorstalpaló jellegű, ami nemrég akkor is bebizonyosodott, amikor, az egyik vidéki nagyvárosban, a közmunka programban, a segítőnek jelentkeztettek egyike megkérdezte: “hülyékkel is foglalkoznom kell?”

Dr. Medgyaszay Melinda, az Egészségügyi Minisztérium szakállamtitkára elismeri: a fogyatékossgal élő nők egészségügyi ellátása nem siker-történet. Azt is megerősíti, hogy az ágazat nem jutott előre a gyógyászati segédeszköz-ellátásban sem, ami igaz a kölcsönzésre is. A befogadási eljárás, a mostani válság közepette, ismét megtorpant, mivel csökkentek a járulékbévételek, amiből az Országos Egészségbiztosítási Pénztár gazdálkodhat, miközben, az áfa-kulcs változása miatt, ezeknek a termékeknek az ára növekedett.

Tekintsük át most a közösségi közlekedés akadálymentesítésének helyzetét, mivel a dolog nemcsak a fogyatékossgal élöket, hanem az idősebb embereket, a babakocsit toló édesanyákat is érinti. Kétségtelenül igaz az a tény, hogy elsödlegetesen a fővárosban, az utóbbi években történt némi előre lépés, hiszen a Nagykörúton forgalomba álltak az alacsony-padlós, Combino villamosok, amihez a megállókban megfelelő peronmagasságot alakítottak ki. Örömmre szolgálhat az is, hogy, erre nézve, szintén elkészültek a beruházási tervek az 1-es villamos vonalára, továbbá lifteket építenek be a leendő 4-es metró megállóiba.

Vannak már alacsonypadlós járművek, de sajnos korántsem mindegyik az. Közlekednek ugyanis még olyan mélylépcsős trolibuszok, melyek Sztálin születésnapjára jelentek meg a pesti utcákon. Ezekre az ösrégi,

minden eresztékében “lógó-lötyögő” járművekre a kerekes székesek nem, de még az enyhébben mozgássérültek is csak nagy nehézségek árán képesek “felkapaszkodni”.

Elsődlegesen a gumikerekűeknél, elég sok gond van a tájékoztatással, ami kifejezetten a vezető hibája: a megálló előtt nem, vagy későn kapcsolja be a mikrofont, nem lépteti tovább a fény- és hangjelző rendszert. Az is előfordul, amikor a kettő nem egyezik egymással: más hangzik el, más van kiírva, de a jármű már egészen másutt jár. Képzelnünk el egy vidékről Budapestre érkező vak, gyengénlátó, siket, nagyothalló embert, akit ez tökéletesen megzavarhat, tudniillik legfeljebb utastársaitól kérhet felvilágosítást – már, ha kap. Ami a távolsági közlekedést illeti, a helyzet ezen a téren szintén meglehetősen lehangoló, hiszen a beemelő berendezéssel ellátott autóbuszok száma elenyészően kevés, további ilyen eszközök megvásárlására a Volán-társaságoknak nincs pénzük.

A harmadik téma a kereskedelem és a banki szolgáltatás. Itt is számos nehézség van: a gyógyszertárak akadálymentesítésének határideje régen lejárt, mégis rengeteg olyan patika van, ahová kerekes székekkel képtelenség bejutni. Másrészt az élelmiszerüzletekben – a vakokhoz és gyengén látókhöz hasonlóan – nem fogadják szívesen az imént említett járművekkel közlekedőket segítő kutyákat, holott sokszor tisztábbak, mint néhány ember. A különböző pénzügyi intézetekben elvétve akad olyan alacsony pult, ahol a csak ülni kénytelen ember nyugodt beszélgetést folytathat az ügyintézővel, és ekkor még szót sem ejtettünk a siketekről és a nagyothallókról, akiket nem értenek meg, pedig a dolgozók alapvető jelnyelvi képessége jószerével minimális összeget emésztene fel.

Nagy Attila

Az esélyegyenlőség mindenkiért, elsősorban a rászorultakért

A 2003. évi CXXV. Törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról

Az Országgyűlés elismerve minden ember jogát ahhoz, hogy egyenlő méltóságú személyként élhessen, azon szándékától vezérelve, hogy hatékony jogvédelmet biztosítson a hátrányos megkülönböztetést elszenvedők számára kinyilvánítva azt, hogy az esélyegyenlőség előmozdítása elsősorban állami kötelezettség, tekintettel az Alkotmány 54. § (1) bekezdésére, 70/A. §-ára, valamint a Köztársaság nemzetközi kötelezettségeire és az európai közösségi jog vívmányaira a következő törvényt alkotja:

1.§ Az egyenlő bánásmód követelménye alapján a Magyar Köztársaság területén tartózkodó természetes személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekkel szemben e törvény rendelkezései szerint azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni.

5.§ Az egyenlő bánásmód követelményét a 4. §-ban foglaltakon túl az adott jogviszony tekintetében köteles megtartani,

- a) aki előre meg nem határozott személyek számára szerződés kötésére ajánlatot tesz vagy ajánlattételre felhív,
- b) aki az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségeiben szolgáltatást nyújt vagy árut forgalmaz,

9.§ Közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne.

12.§ Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatti igények az e fejezetben, valamint külön jogszabályokban meghatározott

eljárások során – így különösen személyiségi jogi per, munkaügyi per, fogyasztóvédelmi, munkaügyi vagy szabálysértési hatóságok eljárása során – érvényesíthetők.

20. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt bíróság előtt személyiségi jogi pert, valamint munkaügyi pert indíthat

- a) az ügyész,
- b) a hatóság,
- c) a társadalmi és érdek-képviselői szervezet,

ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése vagy annak közvetlen veszélye olyan tulajdonságon alapult, amely az egyes ember személyiségének lényegi vonása, és a jogsértés vagy annak közvetlen veszélye személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érinti.

10/2006. (II. 16.) OGY határozat az új Országos Fogyatékosügyi Programról

6. Az Országgyűlés e határozatával felkéri

- a) a fogyatékos személyek érdekvédelmi és a nekik szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezeteket, a helyi önkormányzatokat, a kormányzati és önkormányzati intézményeket, munkáltatókat, hogy tegyenek meg mindent a Programban megfogalmazott célok megvalósításáért,
- b) a tömegtájékoztató szervek vezetőit és munkatársait, hogy vállaljanak részt a Program megismertetésében, a fogyatékos személyeket érintő társadalmi szemlélet kedvező irányú megváltoztatásában,
- c) a fogyatékos személyeket arra, hogy – kötelezettségeik teljesítése mellett – közösségi, helyi, kistérségi, megyei, regionális és országos szinten vállaljanak aktív és kezdeményező szerepet saját jogaik biztosításában, vegyenek részt a sorsukat érintő kérdésekben.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság elérhetőségei:

1024 Budapest, Margit krt 85.

Tel: (06-1) 336-7843; (06-1) 336-7851 • Fax: (06-1) 336-7445

Postafiók: 1539 Bp., Pf. 672.

E-mail: ebh@ebh.gov.hu

**Százhalombatta - Érd
Kistérségi Fogyasztó-
védelmi Klub**

Iroda és klubvezető:
J-né Szabó Éva
Tel: (+36 30) 966-8079
Iroda és klub:
H-2440 Százhalombatta,
Csenterics út 4.
Tanácsadás: hétfőn 10-12
óraig. Klubnap: minden má-
sodik kedden 10-14 óráig.

Székesfehérvár

Iroda és klubvezető:
Detki Sándor
Tel: (+36 20) 255-4339
E-mail: tars.unio.szfv@
freemail.hu
Iroda és klub:
H-8000 Székesfehérvár,
Gánts Pál u. 17.
Tanácsadás: hétfőn és pénteken
16-18 óráig. Klubnap:
a páros héten kedden
1730-1930 óráig

Szolnok

Iroda és klubvezető:
Lipták Zoltánné
Tel: (+36 30) 303-6005
E-mail:
liptak.zoltanne@ing.hu
Iroda és klub: H-5000 Szol-
nok, Sajtó u. 10. I.3.
Tanácsadás: kedden és
szerdán 13-15 óráig. Klub-
nap: kéthetenként egyezte-
tés szerint

Tata

Iroda és klubvezető:
Hohl Klára
Tel: (+36 30) 387-4732
E-mail:

szoloto@freemail.hu
Iroda és klub:
H-2890 Tata,
Kazincbarcika út 4/c.
Tanácsadás: szerdán 17-18
óraig. Klubnap: ugyanott,
ugyanakkor.

Gyöngyös

Iroda és klubvezető:
Szoó Sándor
Tel: (+36 37) 315-303
Tel: (+36 20) 941-2302
E-mail:
alexo01@t-online.hu
Iroda és klub: H-3200
Gyöngyös, Jászsági út 3/B
Tanácsadás: kedden és
csütörtökön 14-17 óráig.
Klubnap: ugyanott, ugyan-
akkor.

**Törökbálint - Budaörs
Kistérségi**

Iroda és klubvezető:
Schmidt Mónika
Tel: (+36 70) 317-2347
E-mail: schmidt-monika@
t-online.hu
Iroda és klub:
H-2045 Törökbálint,
Deák Ferenc u. 51.
Tanácsadás: hétfőn 13-15
óraig. Klubnap: pénteken
16-17 óráig.
Iroda és klub: H-2040
Budaörs, Szabadság út 74.
Tanácsadás: páratlan héten
kedden 15-16 óráig
Klubnap: páros héten ked-
den 15-17 óráig

Dél-alföldi Regionális

Iroda és klubvezető:
Oláh-István László elnök

Iroda és klubvezető h.
Oláhné Szabó Éva titkár
Tel: (+36 62) 269-376
Tel: (+36 70) 424-2882
Tel: (+36 70) 603-4360
E-mail:
delalfold@citromail.hu
Levelezési cím: H-6768
Baks, Váradi u. 16.
Iroda és klub: H-6722
Szeged, Földvári út 3.
Tanácsadás: csütörtökön és
pénteken 16-19 óráig. Klub-
nap: a hónap utolsó pénte-
ken 16 órától

Nagykanizsa

Iroda és klubvezető:
Szeri Ferenc
Tel: (+36 30) 278-2523
Tel: (+36 70) 612-4338
E-mail:
fogytani.tani@gmail.com
Iroda és klub:
H-8800 Nagykanizsa,
Petőfi u. 5. II. 204.
Tanácsadás: hétfőn és csü-
törtökön 14-16 óráig. Klub-
nap: ugyanott, ugyanakkor.

Cegléd

Iroda és klubvezető:
Kőhalmi Dezső
Tel: (+36 30) 369-4161
E-mail:
kohalmid@freemail.hu
Iroda: H-2700 Cegléd, Rá-
kóczi út 37/a
Tanácsadás: hétfőn és ked-
den 17-19 óráig. Klub: Kos-
suth Művelődési Központ
és könyvtár H-2700 Cegléd,
Kossuth tér 5. Klubnap: a
hónap utolsó előtti szom-
batján 16-18 óráig

Fogyasztóvédelmi klubvezetőink és klubtagjaink készséggel és díjtalanul adnak tanácsot, segítséget a hozzájuk forduló fogyasztóknak. Fogyasztóvédelmi klubjaink szívesen látják klubnapjaikon, rendezvényeiken városuk és környékük településeinek fogyasztóit.

**Kiadja a Társadalmi Unió Civil Szervezetek Országos Tömörülése
az Európai Unió támogatásával,
az Európai Szociális Alap társfinanszírozásában.
Felelős kiadó: Szabó Miklós, a Társadalmi Unió elnöke
Projekt manager: Schmidt Mónika**